

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-543/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2002/73/EG — Likabehandling av kvinnor och män — Tillgång till anställning — Yrkesutbildning och befordran — Arbetsvillkor — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 223/28)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. van Beek)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: D. Haven)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 296, s. 15)

Domslut

- 1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 37, 9.2.2008.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland)) – Brottmålet beträffande verkställigheten av en europeisk arresteringsorder som utfärdats avseende Szymon Kozłowski

(Mål C-66/08) ⁽¹⁾

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Artikel 4.6 — Skäl till att verkställighet av den europeiska arresteringsordern får vägras — Tolkning av uttrycken "är bosatt" och "uppehåller sig" i den verkställande medlemsstaten)

(2008/C 223/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Szymon Kozłowski

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Oberlandesgericht Stuttgart – Tolkning av artikel 4.6 i rådets rambeslut (2002/584/RIF) av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1) – Den verkställande rättsliga myndigheten får vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder om den har utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff med avseende på en person som uppehåller sig i eller är bosatt i den verkställande medlemsstaten – Begreppen "bosatt" och "uppehåller sig" – Tolkning av artikel 6.1 EU jämförd med artiklarna 12 och 17 EG – Nationella bestämmelser som innebär att den verkställande rättsliga myndigheten har rätt att behandla eftersökta personer olika vad avser utlämning mot deras vilja beroende på om de är medborgare i den verkställande medlemsstaten eller i en annan medlemsstat

Domslut

Artikel 4.6 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ska tolkas på så sätt att

— en eftersökt person är "bosatt" i den verkställande medlemsstaten när denne verkligen är bosatt i denna medlemsstat och personen "uppehåller sig" där när den efter en stabil vistelse under viss tid i samma medlemsstat har ansetts få en sådan anknytning till denna medlemsstat som kan jämföras med sådan anknytning som följer av att personen är bosatt i denna medlemsstat, och

— i syfte att bedöma huruvida den eftersökta personen har sådan anknytning till den verkställande medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa att den berörda personen "uppehåller sig" i den mening som avses i nämnda artikel 4.6, ska det göras en helhetsbedömning som grundar sig på flera objektiva omständigheter som kännetecknar personens situation. Bland annat ska varaktigheten och arten av den eftersökta personens vistelse samt villkoren för denna bedömas samt vilka familjeband och ekonomiska band personen har till den verkställande medlemsstaten.

(¹) EUT C 107, av den 26 april 2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Republiken Litauen) – Brottmål mot Inga Rinau

(Mål C-195/08 PPU) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och verkställighet av domar — Verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Ansökan om icke-erkännande av ett avgörande genom vilket förordnas att ett barn som olovligen kvarhålls i en annan medlemsstat ska återlämnas — Förfarande för bråds-kande mål om förhandsavgörande)

(2008/C 223/30)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Inga Rinau.

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Tolkning av artiklarna 21, 23, 24, 31.1, 40.2 och 42 i rådets direktiv (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EGT L 388, s. 1) – Ansökan om icke-erkännande i en medlemsstat A av ett beslut meddelat av en domstol i en medlemsstat B om krav på återlämnande av ett barn, som olovligen kvarhålls av sin mor i medlemsstat A, till sin far, bosatt i medlemsstat B och som tillerkänts vårdnaden om barn

Domslut

1. När ett avgörande om att inte återlämna barnet väl har fattats och meddelats ursprungsdomstolen, påverkas inte utfärdandet av intyg enligt artikel 42 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 av att nämnda avgörande har inhiherats, ändrats, upphävts eller i varje fall inte har vunnit laga kraft eller att nämnda avgörande har ersatts med ett avgörande om att återlämna barnet, såvitt barnet inte har återlämnats. För det fall det inte har framförts någon invändning om att nämnda intyg inte är äkta och för det fall intyget har utfärdats enligt det formulär vars mall återfinns i bilaga IV till förordningen, är det inte tillåtet att framställa någon invändning mot att avgörandet om att återlämna barnet erkänns. Den domstol där avgörandet görs gällande har därvid bara att konstatera att det avgörande som försetts med intyg är verkställbart och att bifalla ansökan om att barnet omedelbart ska återlämnas.
2. Förutom de fall där förfarandet avser ett avgörande som försetts med intyg med tillämpning av artiklarna 11.8 och 40–42 i förordning nr 2201/2003, kan varje berörd part få fastställt att ett domstolsavgörande inte ska erkännas, även om någon ansökan om erkännande av avgörandet inte har getts in först.
3. Artikel 31.1 i förordning nr 2201/2003, i vilken föreskrivs att i detta skede av förfarandet ska varken den part mot vilken verkställighet begärs eller barnet ges tillfälle att yttra sig över ansökan, är inte tillämplig i ett förfarande för icke-erkännande av ett domstolsavgörande som anhängiggjorts utan att någon ansökan om erkännande av samma avgörande getts in i förväg. Motparten, som gör gällande att avgörandet ska erkännas, får yttra sig i en sådan situation.

(¹) EUT C 171, 5.7.2008.

Överklagande ingett den 22 maj 2008 av Philippe Guigard av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 11 mars 2008 i mål T-301/05, Guigard mot kommissionen

(Mål C-214/08 P)

(2008/C 223/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Philippe Guigard (ombud: advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission